18/01/2023

Αρχιεπίσκοπος Αμερικής: Ο αγώνας για φυλετική δικαιοσύνη και ισότητα συνεχίζεται

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αμερικής

«Είναι χρέος όλων μας να ανανεώσουμε τη δέσμευσή μας να ενωθούμε απέναντι στον ρατσισμό που εμφανίζει το φρικτό πρόσωπό του ξανά στον κόσμο μας». Αυτά είπε μεταξύ άλλων ο Αρχιεπίσκοπος Αμερικής κ. Ελπιδοφόρος με αφορμή τον εορτασμό της Ημέρας του Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, στις 15 Ιανουαρίου.

Η ημέρα του Μάρτιν Λούθερ Κινγκ αποτελεί για τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής ημέρα ομοσπονδιακής αργίας και κυρίως επίσημη ημέρα προσφοράς προς τις κοινότητες στον διαρκή αγώνα της ισονομίας και της ισοπολιτείας όλων των ανθρώπων, ανεξαρτήτως διακρίσεων.

Όπως σημειώνει στον λογαριασμό του στο τουίτερ ο Αρχιεπίσκοπος Αμερικής, *«ο Δόκτωρ Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, ηγετική φυσιογνωμία στον αγώνα για τις ανθρώπινες ελευθερίες και τα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα, θα ήταν αυτόν το χρόνο 94 ετών, εάν ζούσε».*

«Ο αγώνας για φυλετική δικαιοσύνη και ισότητα συνεχίζεται μέχρι την όμορφη εκείνη ημέρα που όλοι θα συνειδητοποιήσουμε ότι ‘’είμαστε όλοι ένα εν Χριστώ”», τονίζει.

Το 1968, και ενώ σχεδίαζε ακόμα μια πορεία προς την Ουάσινγκτον, την «Πορεία των Φτωχών», δολοφονήθηκε στις 4 Απριλίου στο Μέμφις (Τενεσί). Ο Κινγκ έλαβε μετά θάνατον πολλές διακρίσεις όπως το Προεδρικό Μετάλλιο για την Ελευθερία και το Χρυσό Μετάλλιο του Κογκρέσου. Το 1986, η 15η Ιανουαρίου (η ημέρα της γέννησής του) ανακηρύχθηκε επίσημη εορτή στις ΗΠΑ.

Ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ (1929 – 1968)

Ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ ήταν Αμερικανός ιερωμένος και ηγέτης του κινήματος για τα πολιτικά δικαιώματα του μαύρου πληθυσμού στις ΗΠΑ τις δεκαετίες του ‘50 και του ‘60. Το 1964 τιμήθηκε με το βραβείο Νόμπελ για την Ειρήνη.

Ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ ο νεώτερος (Martin Luther King Jr) γεννήθηκε στις 15 Ιανουαρίου 1929 στην Ατλάντα της Τζόρτζια. Ο πατέρας και ο παππούς του ήταν βαπτιστές ιεροκήρυκες. Ήδη από τα πρώτα χρόνια της ζωής του το οικογενειακό του περιβάλλον δεν κατόρθωσε να τον κρατήσει μακριά από τον ζόφο της λευκής μισαλλοδοξίας. Πολύ αργότερα θα μιλήσει εκτενώς για τις κουρτίνες που στοίχειωσαν τα παιδικά χρόνια του, εκείνες που χρησιμοποιούσαν στις τραπεζαρίες των τρένων για να χωρίσουν τους λευκούς από τους μαύρους. «Ήμουν πολύ μικρός όταν βίωσα την πρώτη μου εμπειρία πίσω από την κουρτίνα. Ένιωσα σαν να είχε πέσει μια κουρτίνα πάνω σε όλη μου τη ζωή».

Σε ηλικία 15 ετών, ο Μάρτιν Λούθερ άρχισε σπουδές στο Κολέγιο Μόρχαουζ της Ατλάντας, με βάση ειδικό πρόγραμμα για ταλαντούχους μαθητές. Στο τελευταίο έτος των σπουδών του εγκατέλειψε δια παντός το ενδιαφέρον του για την ιατρική και τη νομική και επέλεξε τη σταδιοδρομία του κληρικού, ύστερα από επιμονή του πατέρα του. Σπούδασε στο Θεολογικό Σεμινάριο του Κρόζερ στο Τσέοτερ της Πενσιλβανίας, απ’ όπου αποφοίτησε το 1951 με δίπλωμα θεολογίας.

Τεράστια επίδραση στην ήδη αφυπνισμένη σκέψη του άσκησε η φιλοσοφία της «πολιτικής ανυπακοής» και της «μη βίας» του Μαχάτμα Γκάντι, καθώς και οι θεωρίες των σύγχρονων προτεσταντών θεολόγων. Από το Κρόζερ βρέθηκε στο

Πανεπιστήμιο της Βοστώνης, όπου και γνώρισε τη μετέπειτα σύζυγό του Κορέτα Σκοτ. Εκεί εξάλλου εναγκαλίστηκε και μία στέρεη βάση για τις δικές του θεολογικές και ηθικές αρχές, πάνω στην οποία έχτισε και τη διδακτορική διατριβή του με τίτλο «Συγκριτική μελέτη των ιδεών περί Θεού στη σκέψη του Πάουλ Τίλιχ και του Χένρι Νέλσον Βίμαν». Ο Κινγκ αντιλαμβανόταν τον Θεό ως μία ενεργή, εμπρόσωπη οντότητα. Επομένως, γι' αυτόν η σωτηρία του ανθρώπου δεν ήταν δυνατόν να βρεθεί ούτε στην επιδίωξη κοινωνικής προόδου, ούτε στη δύναμη του λογικού, αλλά στην πίστη ότι ο άνθρωπος οδηγείται από τον Θεό.

Ήταν σχεδόν ένα χρόνο εφημέριος της εκκλησίας των Βαπτιστών της λεωφόρου Ντέξτερ στο Μοντγκόμερι της Αλαμπάμα, όταν η ολιγομελής ομάδα οπαδών τού κινήματος για τα πολιτικά δικαιώματα της πόλης εγκαινίασε τον αγώνα κατά των φυλετικών διακρίσεων στα δημόσια λεωφορεία. Αφορμή, η σύλληψη την 1η Δεκεμβρίου 1955 της μοδίστρας **Ρόζας Παρκς**, η οποία αρνήθηκε να παραχωρήσει τη θέση της στο λεωφορείο σ' ένα λευκό επιβάτη, όπως όριζε η νομοθεσία φυλετικών διακρίσεων. Μαχητικοί εκπρόσωποι του ντόπιου μαύρου πληθυσμού έσπευσαν να ιδρύσουν την «Ένωση για την Πρόοδο» του Μοντγκόμερι κι εξέλεξαν ηγέτη τους τον Κινγκ.

Στη διάρκεια της παρθενικής ομιλίας του ως προέδρου της οργάνωσης επέδειξε την εξέχουσα ρητορική του δεινότητα: «Δεν έχουμε άλλη επιλογή από το να διαμαρτυρηθούμε. Επί πολλά χρόνια έχουμε δείξει απίστευτη υπομονή. Έχουμε δημιουργήσει μερικές φορές στους λευκούς αδελφούς μας την εντύπωση ότι μας άρεσε ο τρόπος με τον οποίο μας μεταχειρίζονταν. Ήρθαμε, όμως, εδώ για να λυτρωθούμε από την υπομονή εκείνη που μας κάνει να υπομένουμε οτιδήποτε το λιγότερο από την ελευθερία και τη δικαιοσύνη». Το αμερικανικό έθνος είχε μόλις αποκτήσει μία νέα φωνή. Ένα χρόνο αργότερα, οι μαύροι του Μοντγκόμερι είχαν αποκτήσει τη δική τους θέση στο λεωφορείο.

Αναγνωρίζοντας την ανάγκη ενός **μαζικού μαύρου κινήματος**, ο Κινγκ δημιούργησε την οργάνωση «Συνδιάσκεψη της Χριστιανικής Ηγεσίας των Πολιτειών του Νότου», εγκαινιάζοντας πλέον και επίσημα τον αγώνα κατά των φυλετικών διακρίσεων. Έχοντας εξασφαλίσει ένα ισχυρό βήμα στο Νότο, ξεκινά τις ανθρωπιστικές περιοδείες του ανά τις ΗΠΑ, συζητεί με τους μαύρους για τα πολιτικά τους δικαιώματα, ακολουθεί την πολιτική τής ενεργού μη βίας, διοργανώνοντας καθιστικές διαδηλώσεις και πορείες διαμαρτυρίας, συναντά ξένους ηγέτες, δίνει πύρινους λόγους (εκείνο το θεόπνευστο «Έχω ένα όνειρο» στη διάρκεια μιας ειρηνικής «διαφυλετικής» συγκέντρωσης στην Ουάσιγκτον στις 28 Αυγούστου 1963 θα μείνει στην Ιστορία), διακηρύσσει ότι «έχει φθάσει η κατάλληλη στιγμή που μια συντονισμένη εξόρμηση εναντίον της αδικίας θα

μπορούσε να αποφέρει μεγάλα και χειροπιαστά οφέλη».

Τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του ‘60 η δημοτικότητά του φθάνει στο αποκορύφωμά της. Το 1964 του απονέμεται το Νόμπελ Ειρήνης, ενώ ψηφίζεται ο Νόμος περί Πολιτικών Δικαιωμάτων, που εξουσιοδοτεί την ομοσπονδιακή κυβέρνηση να επιβάλλει την απάλειψη των φυλετικών διακρίσεων στους δημόσιους χώρους και να διώκει ποινικά τις διακρίσεις, τόσο στα κρατικά μέσα κοινής ωφέλειας, όσο και στην απασχόληση.

Σε λίγο, όμως, θα εμφανιστούν τα πρώτα σημεία αντιπολίτευσης στους κόλπους του μαύρου κινήματος. Η φιλοσοφία της μη βίας «σκοντάφτει» όλο και συχνότερα σε εξαγριωμένους ριζοσπάστες της λεγόμενης «Μαύρης Δύναμης», που δεν αργούν να του «κολλήσουν» και το άκρως ειρωνικό προσωνύμιο «de Lawd» («ο κ. Προσευχόμενος»). Ο Κινγκ απαντά διευρύνοντας τη βάση της οργάνωσής του: συγκροτεί ένα μέτωπο των φτωχών πληθυσμών από όλες τις φυλές, τάσσεται κατά του Πολέμου του Βιετνάμ, πολεμά πλέον «για μια ριζική αναδιάρθρωση ολόκληρης της κοινωνίας, μια επανάσταση αξιών».

Το σχέδιό του για μία «Πορεία των Φτωχών προς την Ουάσιγκτον», διακόπηκε την άνοιξη του 1968 από ένα ταξίδι του στο Μέμφις του Τενεσί για την υποστήριξη μιας απεργίας εργαζομένων στα νοσοκομεία. Στις 4 Απριλίου, ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ δολοφονήθηκε σε ηλικία 39 ετών από ένα λευκό ελεύθερο σκοπευτή, ενώ στεκόταν στο μπαλκόνι του μοτέλ, στο οποίο είχε καταλύσει με τους στενούς συνεργάτες του. Στις 10 Μαρτίου 1969 ο δολοφόνος του Τζέιμς Ιρλ Ρέι ομολόγησε και καταδικάστηκε σε 99 ετών ειρκτή.

Πηγή: απεμπε, sansimera.gr